

Parohia ”Sf. Ierarh Dosoftei” Voroveşti II
Localitatea Voroveşti com. Miroslava, jud Iaşi
Pr. paroh Barbacaru Bogdan Vasile

Duminica a 29-a după Rusalii (a celor 10 leprosi)
Luca 17, 12-19

Fraţi credincioşi

Povestirea acestei minuni pe care o face Mântuitorul este una care se referă în principal la mulţumire şi credinţă. Aş vrea mai întîi să vorbesc totuşi despre boală. Lepra, descoperită în 1873 de norvegianul G.H. Hansen, era provocată de o bacterie contagioasă care se transmitea prin atingere şi respiraţie. Boala ne duce cu mintea la întrebarea: de ce Dumnezeu l-a făcut pe om stricăcios şi pieritor? Omul este minunat prin frumuseţea alcătuirii trupului său dat de marele Creator, dar în acelaşi timp este şi ceva care se degradează atât de uşor şi are atât de multe neputinţe şi nevoi biologice. Într-adevăr trupul omenesc are aceste scăderi, dar trupul pe care l-a avut primul om Adam în Rai era unul nestricăcios, plin de putere, fără durerea ostenelilor, fără sudoare, fără suferinţe. Dar pentru că omul n-a ascultat de Dumnezeu şi a vrut să fie deasupra lui Dumnezeu fără Dumnezeu, atunci el a fost alungat din Rai şi i s-a dat acest trup pe care-l avem şi noi cu atât de multe nevoi şi limitări. Omul a fost oprit de la mândria lui şi lăsat de Dumnezeu să vadă că este muritor şi pieritor. Adam a vrut să ajungă dumnezeu de sine stătător şi a fost osândit. Cu toate aceste aspecte negative care afectează trupul, totuşi cât de minunat este acesta făcut de Dumnezeu din pământ, cât de minunat este un ochi de exemplu, care este atât de complex şi de necesar, cât de minunată este urechea umană care aude tot felul de sunete sau alcătuirea minunată a creierului protejat de cutia craniană. Sf. Ioan Gură de Aur spune că Dumnezeu „a făcut trupul stricăcios spre folosul sufletului, ca să-i potolească îngâmfarea şi să-i doboare mândria”[1]. Cu toate că omul a fost alungat din Rai, şi a fost lăsat să se întărească în smerenie văzându-şi stricăciunea sa, Dumnezeu se îngrijeşte ca să-l aducă înapoi în cer şi să-i dea mai multe binecuvântări, adică Împărăţia Sa.

[1] Sf Ioan Gură de Aur, Omiliile la statui (XI), trad de pr. prof . Dumitru Fecioru, Editura Institutului Biblic şi de misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti 2007, p. 198.

Am făcut acest excurs ca să conștientizăm că suntem oameni trecători, că boala poate veni oricând în trupul nostru și că boala poate fi dusă împreună cu ceilalți prin împreună slujire. Leproșii stăteau împreună, erau înntr-o comunicare unii cu alții, umblau în grup, tocmai ca să se ajute unii pe alții, ca suferința lor să fie mai ușor de dus. Evreii leproși îl primesc în rândul lor pe cel de alt neam care este samarinean. Învățăm de aici ca atunci când suntem bolnavi să nu ne izolăm unii de alții, ci să ne adunăm unii cu alții, să ne deschidem spre ceilalți, căci noi ne simțim cel mai bine în comuniune.

Observăm de asemenea, că Mântuitorul vrea să-i vindece pe toți oamenii care se află în suferință, că El dorește ca omul să nu sufere și că nu contează din ce clasă socială sau religioasă face parte. S-au vindecat toți fără deosebire, dar numai unul s-a folosit până la capăt, numai unul s-a mântuit. Prin faptul că acel samarinean s-a întors să mulțumească, el s-a folosit de două ori: a dobândit sănătatea trupului, dar și pe cea a sufletului, pe când ceilalți au dobândit doar o sănătate trecătoare, iar sănătatea sufletească n-au dobândit-o. Scopul era ca toți să vină la Hristos, toți să conștientizeze că numai Dumnezeu i-a putut face sănătoși. Ce au făcut cei 9? Au luat darul, n-au mulțumit, s-au folosit de dar. însă ei n-au înțeles că, de fapt era mult mai important să se facă sănătoși și din punct de vedere sufletesc. Așa fac mulți oameni, care deși au trecut printr-o cumpănă și Dumnezeu i-a salvat sau chiar au fost ei înșiși părtași la o minune evidentă, totuși viața lor nu s-a schimbat. Au rămas la fel ca înainte, n-au mers mai departe, n-au intrat în relație cu Dumnezeu, nu i-a interesat acest lucru. Și-au văzut doar de interesul lor, un interes pe care nu-l duc până la capăt. Au crezut că interesul lor este doar să se vindece trupul, care oricum va muri până la urmă. Au rămas blocați în iubirea lor de sine. N-au fost mirați de bunătatea lui Dumnezeu, de faptul absolut miraculos al vindecării. Nu au știut să se folosească până la capăt de bunătatea lui Dumnezeu care voia să le dea mult mai mult decât vindecarea trupului. Cel care vine și mulțumește primește mult mai mult: „**Credința ta te-a mântuit**”. Samariteanul mulțumitor avea credința că numai un om al lui Dumnezeu, dacă nu chiar Dumnezeu Însuși, putea să-l vindece. Un om oarecare n-ar fi putut să-l vindece.

Primim și noi adeseori de la Dumnezeu vindecări, multe binefaceri, primim sănătate, poate copii după îndelungi rugăciuni, dar nu știm să mulțumim lui Dumnezeu, sau dacă o facem, o spunem doar formal și uităm repede binefacerea. Uităm că Dumnezeu care ne-a făcut un bine, vrea ceva de la noi, vrea să intre în relație cu noi, vrea să intrăm în comuniune cu El, pentru că ne iubește, pentru că ne dorește lângă El pentru veșnicie. Ce facem noi? Pur și simplu luăm darul și plecăm. Nu ne mai interesează persoana care ne-a dăruit acel minunat dar, acea minunată izbăvire. Poate că cei 9 care nu s-au întors la Hristos i-au mulțumit într-un fel în sinea lor, dar n-au venit să-L cunoască pe Hristos. Folosul lor a fost în zadar. Ne întrebăm uneori, de ce Dumnezeu nu-l face sănătos pe omul care este bolnav? Unul din răspunsurile posibile la această întrebare, poate fi și acela că: nu-i este de folos să se facă sănătos. Adică, nu va ști să folosească sănătatea primită ca să devină sănătos și sufletește. Sănătatea sufletul ar trebui să primeze sănătății trupului, pentru că omul va lua sufletul după moarte, nu trupul. Sănătatea trupească ne este de folos atunci când ea ne ajută să fim sănătoși sufletește. Dacă nu, sănătatea trupească nu ne aduce folos pentru mântuirea sufletului.

Mulțumirea este rodul credinţei care ”l-a mântuit” pe samariteanul recunoscător. Hristos nu avea nevoie de mulțumire, ci ca omul să conștientizeze puterea și valoarea **credinţei.** Odată conștientizată, aceasta nu mai părăsește omul duhovnicesc, ci îi dă elan și încredere: ”mai mari decât acestea vei vedea”. Nu putem să întoarcem darurile pe care ni le dă Dumnezeu. Singurul lucru bun pe care îl putem face în raport cu Dumnezeu este să-I mulțumim pentru toate și pentru cele bune și pentru cele rele. Cum ar putea un copil să plătească părinților săi pentru că l-a crescut? Ce au făcut părinții pentru copii este incalculabil. De aceea singura modalitate de a plăti cumva părinților este în primul rând starea de mulțumire pentru tot ce au făcut și recunoștința. La fel față de Dumnezeu trebuie să ne comportăm.

Taina Sfintei Euharistii este taina mulțumirii aduse de om lui Dumnezeu. Cuvântul „*euharistie”* vine de la grecescul: „*eucharistia”,* care înseamnă *mulțumire* sau *recunoştință*. În Sfânta Liturghie, omul aduce darul său, pâinea și vinul, care sunt tot daruri de la Domnul, iar Dumnezeu preface aceste daruri pământești în Însuși Trupul și Sângele Său și ni le dă înapoi ca să ne hrănim cu ele. Tot ce are omul este dăruit de Dumnezeu („ale Tale dintru ale Tale, Ție îți

aducem de toate și pentru toate”- spune preotul în timpul Sf. Liturghii). Omul trebuie să se hrănească din creație, din natură cu cumpătare și cu mulțumire. Credința creștin-ortodoxă ține mult la tratarea cu respect a întregii naturi și folosirea ei cu respect, cu recunoștință. Abuzul, exploatarea irațională a naturii are consecințe dezastruoase atât în plan material cât și spiritual. Sfinții foloseau totul cu multă cumpătare și mulțumire față de Dumnezeu, nu făceau abuz de materie, așa cum se întâmplă astăzi cu omul modern, care aruncă peste 30% din mâncare, conform statisticilor. Aceasta se întâmplă pentru el nu știe să mulțumească, să prețuiască ceea ce a primit de la Dumnezeu.

În concluzie spun, să mulțumim lui Dumnezeu și nu doar să mulțumim, ci să ne și apropiem de El, ca Cel care vrea să ne dea daruri și mai mari – Împărăția Sa.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți. AMIN.

Pr. Bogdan BARBACARU

